

ਡਾ. ਬਾਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ NONE

V-NONE

ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਜਨਵਰੀ 10, 1995
[ਐਸ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਫੈਜ਼ਾਨ ਉੱਦੀਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਐਕਟ, 1973—ਧਾਰਾ 31-ਏ—ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ—ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਜੋ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 21-2-85 ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ—ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਕੇਵਲ 21-2-1985 ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕਲੇਜ਼ 18.05—ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ—ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ—ਅਜਿਹੀ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਣ—ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੇਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ—21-02-85 ਤੋਂ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਲੇਖ 226—ਰਿਟ—ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨਾ-ਸੂਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਫੈਸਲਾ, ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰਾਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 1983 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ 9, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸੁਬਸਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਵੰਬਰ 9, 1984 ਨੂੰ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਸਕੀਮ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਈ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਅਵਧੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਵੰਬਰ 9, 1985 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ: ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟਾਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਕੈਡਰ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਵਾਬੀ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ-

ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਿਟੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੇ ਸੀਨੀਅਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ 4 ਅਤੇ

5 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੀ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਿਲਾਫ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਜੁੜਨਾ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1988 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਵਿਚਾਰਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਾਲ ਹੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੇਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਜ਼ਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੈਡਰ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰਿਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਧਾਂ ਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਿਟੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਟੈਚਿਊਟ 18.05 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਜੁੜਨਾ ਸੀ, ਉਹ, ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਫੈਕਲਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਚੋਣ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਸੀ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਤਰੱਕੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਰ ਕੇਵਲ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸੇਧਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ N~s ਨੂੰ 4 ਅਤੇ 5।

ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 18.05 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਸੰਭਾਲੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਰੀਡਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਿਸ਼ਠ ਰੈਂਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੀਡਰਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ : 1. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ 1938 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ-ਸੂਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। [156-G-H, 157-A] 2.1. ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 31-ਏ ਅਤੇ 2(1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਤਰੱਕੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਦ ਤੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਇਹ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਤਰੱਕੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

2.2. ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 198 ਮਿਤੀ ਨਵੰਬਰ 8, 1984 ਵਿੱਚ ਸਿਫਾਰਸ਼ੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਮਿਤੀ ਦਸੰਬਰ 12, 1983 ਅਤੇ ਫਰਵਰੀ 25, 1984 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਨੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੱਟ ਅਧਿਆਪਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ 1985 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਅਸਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪਰ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਅਸਰ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰੀਅਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

2.3. 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਟੈਚਿਊਟ 18.05 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰੀਅਤਾ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਵਰੀਅਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। [161-ਜੀ-ਐਚ, 162-ਏ] ਸਿਵਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 607 ਦੇ 1995।

ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 6.1.94 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਜੋ ਕਿ ਸੀ.ਐਮ.ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 15566 ਦੇ 1988 ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਐਮ.ਐਲ. ਭੱਟ, ਅਰੁਣ ਜੇਤਲੀ, ਐਸ.ਬੀ. ਸੰਯਾਲ, ਮਿਸ ਪੂਰਨਿਮਾ ਭੱਟ, ਸੁਨੀਲ ਗੁਪਤਾ, ਸੁਨੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਘ, ਯੂ.ਐਨ. ਸਿੰਘ, ਆਰ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ, ਮਿਸ ਵਿਜਯਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਮੇਨਨ, ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਲ. ਤਨੇਜਾ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਐਸ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ। ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਡਾ. ਬਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ ਅਤੇ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5, ਡਾ. ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਜੋਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਡਾ. ਪੀ.ਕੇ. ਸਰਮਾ ਦੀ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਵਿੱਚ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਸਬੰਧੀ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1978 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬੀਆਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵਰਿਸ਼ਠ ਐਲਾਨਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਤੇ ਖਿਲਾਫ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 15566 ਦੇ 1988 ਨੂੰ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ 6 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ, 1973 (ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ) ਦੀ ਧਾਰਾ 68 ਅਧੀਨ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਉਪਲੱਬਧ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਯਾਪਤ ਪ੍ਰਸਾਰ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਅੰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿਰਫ ਸਿੱਧੇ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਮਨ ਅਧਿਆਪਕ ਅਸਾਮੀ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਅਸਾਮੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਾਅ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਅਧੀਨ ਅਧਿਆਪਕ ਨੂੰ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 25 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਨੂੰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਾਰੀਖ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਜੇ ਪੀਐਚਡੀ ਡਿਗਰੀਆਂ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ 13 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ, ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਪੀਐਚਡੀ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 16 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ, ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੀਡਰ ਦੇ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਰੀਡਰਾਂ ਨੂੰ ਰੀਡਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 10 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 1 ਦੇ ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (1) ਤੋਂ (12) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ (12) ਇਹ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੁਆਰਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੱਤਰ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਡੀ.,... ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰੜਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਭੇਜਣ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ ਐਕਟ ਯੂ.ਪੀ. 1985 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰ. 9 ਜੇ 10 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। 1984. ਸੈਕਸ਼ਨ 31-ਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ:-

"31-ਏ. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ.

(1) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਧਾਨ ਵਿੱਚ ਉਲਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਧੀਨ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਲੈਕਚਰਾਰ ਜਾਂ ਰੀਡਰ, ਜਿਸਨੇ ਇਤਨੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਰੀਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(2) ਅਜਿਹੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਖੰਡ (ਅ) ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(3) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ ਜੇ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੇ ਜਾਣਗੇ।" ਸੈਕਸ਼ਨ 31-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 31-ਏ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। 'ਨਿਰਧਾਰਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(14) ਵਿੱਚ ਸਟੈਚਯੂਟਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 31-ਏ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੈਚਯੂਟਸ ਵਿੱਚ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੇਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਥੇ ਸਟੈਚਯੂਟ 11.12-ਬੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਰੀਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੋਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਢੰਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਰੀਡਰਾਂ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਤੂਬਰ 1983 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸਤਿਹਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਲਈ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਪੋਸਟ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪੈਨਲ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਪੈਨਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਸੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਪਰਸਨਲ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ। ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਇਹ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ 8 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 197 ਦੁਆਰਾ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਸੁਬਸਤੀਵ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 198 ਦੁਆਰਾ ਐਕਜ਼ੀਕਿਊਟਿਵ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਪਰਸਨਲ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਿਨ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਨਾਮ ਇਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ:

1. ਡਾ. ਬਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਗਰਵਾਲ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ)
2. ਡਾ. ਐਮ.ਐਮ. ਜੋਸ਼ੀ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4)
3. ਡਾ. ਪੀ.ਕੇ. ਸ਼ਰਮਾ (ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5)

ਉਕਤ ਮਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1985 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਫੈਕਲਟੀ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ 22 ਦਸੰਬਰ, 1986 ਅਤੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਨੂੰ ਹੋਈ ਬੈਠਕ 'ਚ ਵਿਚਾਰਿਆ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਨਤੀਜਾ ਕੱਢਿਆ ਕਿ ਕੈਡਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ 'ਚ ਮਿਲਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਕੈਡਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਡਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਪਾਈ ਸੀ। ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਤਾਵਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਕਿ 16 ਜੁਲਾਈ, 1988 ਨੂੰ ਹੋਈ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬੈਠਕ 'ਚ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੌਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਿਆ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਅਪੀਲ ਉੱਠੀ।

ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖਿਲਾਫ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਜੁੜਨਾ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਚੁਕਾਇਆ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਦੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਤਾ ਦੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਬਾਰ ਲਾਗੂ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਉਪਲਬਧ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 1988 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਕਹਿਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਜ਼ਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇਸ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 197 ਮਿਤੀ ਨਵੰਬਰ 8, 1984 ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਰੀਡਰਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 198 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਵਿਜ਼ਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਕੈਡਰ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਚੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਵੰਬਰ 8, 1984 ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ ਜੁੜਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਸਾਰੇ ਨਵੰਬਰ 9, 1984 ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਵਜੋਂ ਜੁੜੇ ਸਨ।

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜੋ 1988 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ

ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ। ਚੂੰਕਿ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 68 ਅਧੀਨ ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਕਲਪਿਕ ਉਪਾਯ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਾਕਾਮ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਨਵਰੀ, 1994 ਵਿੱਚ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 18 ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਨ:--

"18.05. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

(a) ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੂੰ ਹਰ ਰੀਡਰ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਰੀਡਰ ਨੂੰ ਹਰ ਲੈਕਚਰਾਰ ਤੋਂ ਵਰਿਸ਼ਠ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(b) ਇੱਕੋ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਉਸ ਦੀ ਉਸ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਸੁਸਥਾਈ ਕ੍ਰਮਤਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਵਰੀਅਤਾ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(c) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਕ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੁਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, 1 ਅਗਸਤ, 1981 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੈਂਕ ਜਾਂ ਗ੍ਰੇਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪੋਸਟ ਉੱਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਗ੍ਰੇਡ ਜਾਂ ਰੈਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(d) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਜੁੜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸੁਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਉੱਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਅਧਿਆਪਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(e) ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਖਿਲਾਫ ਸੇਵਾ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਗਿਣੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, "ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨਿਯੁਕਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੈ।

(f) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਆਪਕ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਅਸਾਮੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 31(3)(b) ਅਧੀਨ ਉਸ ਅਸਾਮੀ ਲਈ ਸੁਸਥਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ,

ਤਾਂ ਇਹ ਵਰਿਸਠਤਾ ਵੱਲ ਗਿਣੀ ਜਾਏਗੀ।

18.06. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸੇ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸਠਤਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ :-

- (i) ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਸੁਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਏਗਾ;
- (ii) ਰੀਡਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਸੁਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਏਗਾ;
- (iii) ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੀਡਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਏਗਾ।

18.07. ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਪਕ ਉਸੇ ਲੰਬਾਈ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਿਣਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸਠਤਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸਠਤਾ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵਰਿਸਠਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀ।

18.08. (1) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਸਟੈਚਿਊਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੈਸਲ

- (a) ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ; ਇਹ, ਅਜਿਹੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ;

(ਬੀ) ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 31(8)(ਅ) ਅਧੀਨ ਚਾਂਸਲਰ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਚਾਂਸਲਰ ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਇੱਕੋ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ;

(2) ਜਿਸ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਦੋ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਧਿਆਪਕ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਚਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੇਧਾਂ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੁਆਰਾ, ਸਟੈਚਿਊਟ 18.05 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ :

"(ਬੀ) ਇੱਕੋ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ, ਇੰਟਰ ਸੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਵਰਿਸਠਤਾ, ਜੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ :

ਬਸ਼ਰਤ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੈਸਲ ਦੁਆਰਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਸੰਦ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਇੰਟਰ ਸੇ ਵਰਿਸਠਤਾ ਉਸ ਕ੍ਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗੀ:

ਹੋਰ ਬਸ਼ਰਤ ਜੇਕਰ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰ ਸੇ ਵਰਿਸਠਤਾ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇ ਉਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।"

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਅਸਾਮੀ 'ਤੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਉਸ ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਟੈਚਿਊਟ 18.05, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜੋ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਫੈਕਲਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੀ ਚੋਣ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਵਰਿਸ਼ਠ ਸੀ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਤਰੱਕੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 31-ਏ, ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਕੇਵਲ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਸਰ ਕੇਵਲ ਅਜਿਹੇ ਸੋਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਗ੍ਰੇਡ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਪਾਈ ਗਈ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984, ਉਸ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਯਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਹਨ, ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਿਰਫ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2(14) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਚੂੰਕਿ ਇਹ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੈਜ਼ੋਲਿਊਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 198 ਦੀਨਾਂਕ 8 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਵਿੱਚ 12 ਦਸੰਬਰ, 1983 ਅਤੇ 25 ਫਰਵਰੀ, 1984 ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਚੋਣ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਮਨ ਅਧਿਆਪਕ ਪੋਸਟ ਤੋਂ ਇੱਕ ਉੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤਬ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੂੰ ਯੂ.ਪੀ. ਐਕਟ ਨੰਬਰ 9 ਦੇ 1985 ਦੁਆਰਾ 10 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਧਾਰਾ 31-ਏ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸਟੈਚਿਊਟਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰੀਅਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਯਾਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਉਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ 18.05 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਵੀ ਇਹ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕੋ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ, ਜੇ ਨਿੱਜੀ ਤਰੱਕੀ ਜਾਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਸੁਸਥਾਪਿਤ ਕਿਰਦਾਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੂੰਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਫਰਵਰੀ 21, 1985 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਵੰਬਰ 9, 1984 ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਵਰਿਸ਼ਠਤਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਜੇਟਲੀ, ਜੋ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸਟੈਚਿਊਟ 18.06 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਚੂੰਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਜੋਈਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਨ ਲੰਬਾਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਵਰੀਅਤਾ ਨੂੰ ਰੀਡਰਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਰੀਡਰਾਂ ਵਜੋਂ ਲੰਬੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ 9 ਨਵੰਬਰ, 1984 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਦਰਜੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤਰੱਕੀ ਸਕੀਮ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੇਵਲ 21 ਫਰਵਰੀ, 1985 ਤੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਦੇ ਕੈਡਰ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਵਾਬਦੇਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਛੋਟਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਜੋ ਕਿ 6 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਫਿਜ਼ਿਕਸ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਅਤੇ 5 ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ। ਖਰਚੇ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਏ.ਜੀ.

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate